

Kitab Daniel - Nomer Saratus Opat Puluh

Janji Nu Pamungkas: Muka Jinis Kalungguhan Élia Saméméh Poé PANGERAN

Jeff Pippenger
2024-03-16

Janji panungtungan dina Perjanjian Heubeul nyaéta yén saméméh poé PANGERAN anu agung jeung matak pikasieuneun, Élia bakal datang.

Émut aranjeun kana hukum Musa, abdi Kami, anu ku Kami diparéntahkeun ka anjeunna di Horeb pikeun sakumna Israél, jeung sagala katetepan sarta putusanana. Tingal, Kami baris ngutus ka aranjeun Nabi Élias saméméh datangna poé PANGERAN anu agung jeung matak pikasieuneun; sarta anjeunna bakal malikkeun hate para bapa ka anak-anakna, jeung hate anak-anak ka para bapana, ulah nepi ka Kami datang sarta neunggeul bumi ku kutuk. Malaki 4:4-5.

Élia anu sumping heula saméméh “poé PANGERAN anu agung jeung pikasieuneun,” nyaéta saurang utusan pribadi, sarta ogé gerakan anu patali jeung amanat anu diproklamasikeun ku éta utusan. Ku sabab éta, Élia anu diutus téh nyaéta saratus opat puluh opat rébu anu henteu ngarasakeun maot, sakumaha dilambangkeun ku Énokh jeung Élia. Maranéhna téh jalma-jalma anu diangkat minangka panji dina hukum Minggu anu baris geura datang.

Elia jaman panungtungan ogé dilambangkeun ku Yohanes Pembaptis, tapi Yohanes henteu ngalambangkeun saratus opat puluh opat rébu. Anjeunna ngalambangkeun jalma-jalma anu ngagabung kana gerakan éta sarta narima amanat ti utusan jaman panungtungan, anu tuluy dipaéhan ku kapausan dina waktu krisis hukum Minggu anu dimimitian ku hukum Minggu anu baris geura datang sarta ditungtungan nalika Mikail jumeneng, sarta kapausan nepi ka ahirna tanpa aya anu nulungan.

Élia digambarkeun di Gunung Karmel jeung Yohanes digambarkeun di balé pésta Hérodes. Dua saksi sajarah éta nandakeun dua golongan umat Allah dina poé-pocé panungtungan anu digambarkeun dina Wahyu pasal tujuh. Saratus opat puluh opat rébu jeung riungan anu gedé saluyu jeung Gunung Karmel jeung pésta ulang taun Hérodes. Dua garis nubuat éta nyayagikeun hiji titik rujukan anu pageuh pikeun ngaidéntifikasi kalayan taliti unsur-unsur tina sirah kadalapan, nyaéta anu kaasup kana tujuh sirah dina Wahyu tujuh welas, kalayan rinci nubuat anu cekap pikeun ngajelaskeun kumaha jeung naha présidén panungtungan, nyaéta présidén kadalapan anu kaasup kana tujuh éta, jadi diktator agung Amérika Sarikat dina gerakan-gerakan panungtungan karajaan kagenep tina nubuat Alkitab.

Dina mangsa hukum Minggu, kahijian tilu rupa éta kalaksanakeun.

"Ku dekrit anu maksakeun pangadegan Kapapaan, kalawan ngalanggar hukum Allah, bangsa urang bakal misahkeun dirina sapinuhna ti kabeneran. Nalika Protestanisme ngalegaan leungeunna nyebrang jurang pikeun nyekel leungeun kakawasaan Roma, nalika manéhna

ngulinkeun leungeunna ngaliwatan jero jurang pikeun silih pageuh jeung Spiritualisme, nalika, dina pangaruh ieu pakumpulan tilu rangkep, nagara urang bakal mungkir kana unggal asas Konstitusina minangka pamaréntahan Protestan jeung républik, sarta bakal nyadiakeun jalan pikeun sumebarna kasalahan-kasalahan jeung panipuan-panipuan kapapaan, mangka urang bisa nyaho yén waktuna geus datang pikeun padamelan Satan anu matak ngareureuwas, sarta yén ahir geus deukeut." Testimonies, jilid 5, 451.

Nanging dina ieu perlambang aya hiji runtuyan, sarta runtuyan éta jadi poko tina pangandika anu diilhami. Ieu téh hiji kajadian anu lumangsung dina mangsa parentah, anu dina hiji harti mangrupa hiji kajadian tunggal, tapi sajatina téh hiji runtuyan kajadian anu kacida talatina. Dina mangsa “parentah” éta, Amérika Serikat eureun jadi karajaan kagenep tina nubuat Kitab Suci, anu hartina yén di dinya karajaan katujuh mimiti, tapi karajaan katujuh éta satuju pikeun masrahkeun karajaanna ka sato galak. Nalika nabi palsu dielehkeun, naga nyokot posisina, sarta langsung mikeun satengah karajaanna ka sato galak.

Di Gunung Karmel aya opat ratus lima puluh nabi Baal, sarta aya opat ratus nabi tina pasamuan leuweung anu aya di Samaria, dahar di méja Izebel.

Ku sabab kitu ayeuna kintunkeun, sarta kumpulkeun ka sim kuring sakumna Israél ka Gunung Karmel, jeung nabi-nabi Baal opat ratus lima puluh, jeung nabi-nabi rungkun suci opat ratus, anu dahar di méja Izébel. 1 Raja-raja 18:19.

Elia nandakeun yén adu pasanghareupan di Gunung Karmel téh hiji pasulayan, lain ngan ukur perkara saha Allah anu sajati, tapi ogé yén éta téh pasulayan ngeunaan saha nabi anu sajati.

Tuluy saur Élia nyarios ka rahayat, “Kami, enya kami wungkul, nu kari jadi nabi PANGERAN; ari nabi-nabi Baal aya opat ratus lima puluh urang.” 1 Raja-raja 18:22.

Nalika kurban anu dipasrahkeun ku Élias dihakan ku seuneu anu turun ti sawarga, anjeunna tuluy meuncit opat ratus lima puluh nabi Baal ku leungeunna sorangan.

Jeung Élia nimbalan ka maranéhna, “Cekel nabi-nabi Baal; ulah aya saurang ogé di antara maranéhna nu luput.” Tuluy maranéhna nyekel maranéhna; sarta Élia mawa maranéhna turun ka walungan Kison, tuluy meuncit maranéhna di dinya. 1 Raja-raja 18:40.

Baal téh déwa jalu palsu, sarta opat ratus nabi ti rungkun suci, anu kénéh aya jeung Izébel, dahar di méjana di kota Samaria, nyaéta nabi-nabi déwi bikang, Asytarot. Déwi bikang éta salamet tina pangmeuncitan anu dipigawé ku Élia ka para nabi di Gunung Karmél.

“Jalma-jalma nu aya di gunung téh sujud kana taneuh dina kasieunan jeung kagum di payuneun Allah nu teu katingali. Maranéhna teu sanggup neuteup seuneu caang nu ngahakan, anu dikintunkeun ti Surga. Maranéhna sieun ulah nepi ka maranéhna dihakan ku murtad jeung dosa-dosana. Maranéhna ngajerit bareng ku hiji sora, anu ngaguruh ngaliwatan gunung, sarta ngagema ka dataran di handapeunana kalayan kacida écésna jeung pikasieuneunana, ‘PANGERAN, Anjeunna téh Allah; PANGERAN, Anjeunna téh Allah.’ Israil ahirna gugah jeung henteu katipu deui. Maranéhna ningali dosa maranéhna jeung sabaraha gedéna maranéhna geus ngahinakeun Allah. Amarah maranéhna hudang ngalawan nabi-nabi Baal.

Kalawan kasiyeunan anu pikasieuneun, Ahab jeung imam-imam Baal nyaksian pintonan anu ajaib tina kakawasaan Yéhuwa. Deui kadéngé, dina kecap parentah anu ngageunjeungkeun, sora Élias ka jalma-jalma, ‘Candak nabi-nabi Baal; ulah aya saurang ogé ti maranéhna anu luput.’ Jeung jalma-jalma geus siap pikeun nurut kana pangandika Élias. Maranéhna nyekel nabi-nabi palsu anu geus nyasabkeun maranéhna, tuluy mawa maranéhna ka walungan leutik Kison, sarta di dinya Élias, ku leungeunna sorangan, meuncit imam-imam panyembah brahala ieu.” Review and Herald, Oktober 7, 1873.

Gunung Karmel ngalambangkeun hukum Minggu anu baris geura datang di Amérika Sarikat. Dina waktu éta panji pikeun saratus opat puluh opat rébu (anu dilambangkeun ku Élia), diangkat. Di dinya tanduk Protestan anu sajati dipintonkeun kalayan écés sabagé sabalikna ti tanduk Protestan palsu, anu aya di Samaria, keur dahar kadaharan Izébel. Di dinya tanduk Républik anu geus jadi tanduk boh garéja boh nagara nepi ka Gunung Karmel ngahontal tungtungna minangka karajaan kagenep tina nubuat Alkitab. Nu kari harita nyaéta Ahab, jeung bangsana anu sapuluh-lapis, sarta Izébel, anu geus nyumput di Samaria, bari anjeunna dahar bareng jeung urang Protestan murtad. Karajaan kagenep geus réngsé, sarta hujan tuluy turun kalayan taya ukur.

Dina pésta ulang taun Hérodes, Elia, anu diwujudkeun ku Yohanes Jurubaptis, aya di panjara Romawi nungguan dibébaskeun atawa maot. Teu aya nabi-nabi Baal pikeun ngalaksanakeun tarian pangbeja-beja, ngan ukur Salomé, putri Isebel. Hérodes jeung rerencangan karajaanna mabok ku anggur Babul, sabab ulang taunna ogé ngawakilan hukum Minggu, sarta sakumna bangsa mimiti nginum anggur Babul dina 11 Séptémber 2001, jauh saméméh hukum Minggu anu enggal datang.

Sanggeus éta, abdi ningali malaikat séjén turun ti sawarga, miboga kakawasaan anu gedé; jeung bumi jadi caang ku kamulyaan-Na. Tuluy anjeunna ngagero tarik ku sora anu kuat, saur-Na, “Babul anu agung geus rubuh, geus rubuh, sarta geus jadi tempat padumukan setan-setan, pangkonan unggal roh najis, jeung kurungan unggal manuk anu najis tur matak geuleuh. Sabab sakumna bangsa geus nginum tina anggur amarah tina cabulna, jeung raja-raja di bumi geus ngalampahkeun cabul jeung manehna, sarta padagang-padagang di bumi geus jadi beunghar ku loba-lobana kaméwahanana.” Wahyu 18:1–3.

Ieu tilu ayat kacumponan nalika gedong-gedong jangkung di New York, nyaéta munara kembar, diruntuhkeun ku panyabak ti Allah.

“Ayeuna parantos sumebar béja yén kuring geus nyatakeun yén New York bakal disapu ku gelombang pasang? Hal ieu can kungsi ku kuring diucapkeun. Kuring geus nyebutkeun, waktu kuring nengetan wangunan-wangunan gedé keur diwangun di dinya, tingkat demi tingkat, ‘Pamandangan anu pikapikasieuneun kumaha anu bakal kajadian nalika Gusti jumeneng pikeun ngagonjrangkeun bumi kalawan dahsyat! Mangka kecap-kecap dina Wahyu 18:1–3 bakal kaeusi.’ Sagemblengna pasal ka dalapan welas tina Wahyu téh mangrupa panggeuing ngeunaan naon anu bakal tumiba ka bumi. Tapi kuring henteu nampa cahaya anu husus ngeunaan naon anu bakal kajadian ka New York, iwal yén kuring nyaho yén dina hiji poé wangunan-wangunan gedé di dinya bakal diruntuhkeun ku pabalikan jeung pangabalikan tina kakawasaan Allah. Tina cahaya anu dipaparinkeun ka kuring, kuring nyaho yén karuksakan aya di dunya. Hiji kecap ti Gusti, hiji sentuhan tina kakawasaan-Na anu agung, sarta

wangunan-wangunan raksasa ieu bakal rubuh. Pamandangan-pandangan bakal kajadian anu kageringanana teu sanggup ku urang dibayangkeun.” Review and Herald, July 5, 1906.

Hukum Minggu anu baris geura datang dilambangkeun ku sora kadua dina Wahyu pasal dalapan welas, sarta éta ngalambangkeun Gunung Karmelna Ahab, jeung pesta ulang taunna Herodes. Herodias, anu ogé nyaéta Izebel, teu aya dina pesta mabokna Herodes, sakumaha Izebel ogé teu aya di Gunung Karmel. Nepi ka hukum Minggu, manéhna geus kaliwat poho salila tujuh puluh taun simbolis pamaréntahan sato galak bumi, karajaan kagenep dina nubuat Kitab Suci. Nalika Izebel nampa tatu mautna dina taun 1798 jeung 1799, karajaan kagenep (Amérika Sarikat) ngamimitian mangsana minangka karajaan kagenep dina nubuat Kitab Suci. Nalika karajaan kagenep réngsé, mangka manéhna balik deui sarta mimiti ngawihkeun lagu-laguna sarta ngalakukeun zinah jeung sakabéh bangsa di bumi.

Lalaguan dirina ngeunaan cabul jeung anggur geus dimimitian sacara profétis dina 11 Séptémber 2001, tapi éta ngan saukur mangsa persiapan, sakumaha geus dilambangkeun ku tilu puluh taun ti 508 nepi ka 538, nalika pikeun kahiji kalina manéhna nyekel tahta. Nepi ka hukum Minggu, nalika karajaan kagenep dipaéhan ku panangan Élia, manéhna geus disumputkeun di Samaria. Dina éta waktu Yahya Pambaptis keur ditahan di panjara dirina, nungguan boh dibébaskeun boh dipaéhan.

Herodes jeung rerancangan bangsawanna keur mabok ku anggur Babul, waktu Salome, putri Herodias (Izébel), mintonkeun tarianana anu kacida ngagoda, sarta Herodes nembongkeun kahayangna anu pinuh ku napsu jeung sumbang. Anjeunna kacida katarikna ku rayuan seksual ti anak téréna, tuluy nawarkeun ka dirina nepi ka satengah karajaanna.

Jeung waktu geus datang poé anu merenah, nyaéta nalika Herodes dina poé ulang taunna ngayakeun hiji pésta ka para pangéranna, para panglima gedéna, jeung para inohong utama di Galiléa; sarta nalika putri ti Herodias anu kasebut tadi asup, tuluy menari, jeung nyugemakeun Herodes jeung jalma-jalma anu calik babarengan jeung manéhna, raja ngadawuh ka mojang éta, “Pénta ka kami naon baé anu dipikahayang ku anjeun, sarta kami bakal mere ka anjeun.” Jeung manéhna sumpah ka éta mojang, “Naon baé anu ku anjeun dipénta ka kami, bakal kami bikeun ka anjeun, nepi ka satengah karajaan kami.” Tuluy éta mojang kaluar sarta nyarita ka indungna, “Naon anu kudu ku abdi dipénta?” Jeung indungna ngawaler, “Sirah Yohanes anu ngabaptis.” Jeung éta mojang geuwat asup deui kalayan buru-buru ka hareupeun raja, tuluy ménta, pokna, “Abdi hoyong supaya ayeuna kénéh gusti maparin ka abdi dina hiji talam sirah Yohanes anu ngabaptis.” Jeung raja kacida sedihna; tapi ku sabab sumpahna, jeung ku sabab jalma-jalma anu calik babarengan jeung manéhna, manéhna teu daék nampik éta paménta. Jeung harita kénéh raja ngutus hiji algojo, sarta maréntahkeun supaya sirahna dibawa. Tuluy éta algojo indit sarta neukteuk sirahna di panjara, sarta mawa sirahna dina hiji talam, tuluy mikeun ka éta mojang; sarta éta mojang mikeunana ka indungna. Markus 6:21–28.

Sora kahiji tina Wahyu dalapan welas kadéngé dina tanggal 11 Séptémber 2001, sarta sora kadua kadéngé dina hukum Minggu anu geura datang. Dina sajarah anu digambarkeun dina Yohanes pasal genep, sora kahiji taun 2001 éta nya éta sora Kristus anu ngawartosan ka murid-murid-Na yén maranéhna kudu ngadahar daging-Na jeung nginum getih-Na, sabab Anjeunna téh Roti sajati ti Sawarga. Mangsa éta dimimitian di Galilea sarta dipungkas ku panyucian murid-murid-Na anu

muru balik ninggalkeun Anjeunna dina Yohanes pasal GENEP, ayat GENEP PULUH GENEP. Sajarah éta dimimitian di Galilea ku hiji ujian ngeunaan dahareun, sarta dipungkas ku paksaan panandaan sato galak, sakumaha dilambangkeun ku bilangan ngaran paus, nya éta GENEP, GENEP, GENEP. Galilea hartina “titik balik,” sarta 11 Séptémber 2001 téh hiji “titik balik” nubuat (Galilea), sarta ulang taun Herodes aya patalina jeung kapamimpinan Galilea. Sora awal tina Wahyu pasal dalapan welas, jeung sora panungtung tina Wahyu dalapan welas, duanana dilambangkeun ku Galilea, anu mangrupa hiji titik balik.

“Aya palajaran anu kudu dicokot tina sajarah jaman baheula; sarta perhatian ditujukeun ka ieu, supaya sakumna ngarti yén Allah damel dina garis anu sarua ayeuna sakumaha Anjeunna salawasna parantos damel. Panangan-Na katingali dina padamelan-Na jeung di antara bangsa-bangsa ayeuna, sarua pisan saperti anu salawasna geus katingali ti saprak Injil mimiti diproklamasikeun ka Adam di Eden.

“Aya mangsa-mangsa anu jadi titik balik dina sajarah bangsa-bangsa jeung garéja. Dina pangapihan Allah, nalika rupa-rupa krisis ieu datang, cahaya pikeun waktu éta dipaparinkeun. Lamun éta ditarima, aya kamajuan rohani; lamun ditolak, kamunduran rohani jeung karamna iman bakal nuturkeun. Gusti dina Firman-Na geus ngabuka pagawean agrésif Injil sakumaha éta geus dijalankeun dina mangsa katukang, sarta bakal dijalankeun dina mangsa nu bakal datang, nepi ka papacangan panungtungan, nalika agénsi-agénsi satanis bakal ngalakukeun gerakan pamungkas maranéhna anu ngeunjeunkeun.” Bible Echo, August 26, 1895.

Galilea dina taun 2001, jeung Galilea dina hukum Minggu anu enggal sumping, nandakeun iraha cahaya hujan panungtungan dicurahkan. Dina taun 2001 éta mangrupa curahan anu kaukur, tapi dina sora kadua éta dicurahkan tanpa ukuran, sakumaha dilambangkeun ku curahan anu luar biasa sanggeus Élia maehan nabi-nabi Baal, anu kajadian dina pésta ulang taun Hérodes. Ulang taun Hérodes nandakeun kalahiran karajaan katujuh dina nubuat Alkitab, anu langsung nuturkeun pupusna karajaan saméméhna. Amérika Sarikat mimiti maréntah dina taun 1798, dina mangsa pupusna karajaan kalima, sarta dina pupusna nabi-nabi Baal, ulang taun karajaan katujuh geus sumping. Karajaan katujuh éta dilambangkeun ku karajaan kalér sapuluh-lipet milik Ahab, jeung ku Hérodes, hiji wakil karajaan kalér sapuluh-lipet ti Roma kapir.

Sareng sapuluh tanduk anu ku maneh ditingali dina éta sato galak, ieu bakal ngabenci ka éta awéwé lacur, sarta bakal ngajadikeun manéhna tumpur jeung taranjang, sarta bakal ngahakan dagingna, jeung ngabakar manéhna ku seuneu. Sabab Allah parantos nempatkeun kana hate maranéhna pikeun ngalaksanakeun pangersa-Na, sarta pikeun sapamadegan, jeung masrahkeun karajaan maranéhna ka éta sato galak, nepi ka pangandika-pangandika Allah kagenapan. Jeung éta awéwé anu ku maneh ditingali téh nyaéta kota agung éta, anu maréntah kana raja-raja bumi. Wahyu 17:16–18.

Herodes satuju pikeun ngalaksanakeun sumpah anu geus dijieun ka Salome, sarta mikeun sirah Yohanes ka dirina, jeung sumpahna éta digambarkeun nepi ka satengah karajaanna. Sapuluh raja ti Perserikatan Bangsa-Bangsa, sanajan maranéhna ngabenci ka awéwé lacur éta, satuju pikeun masrahkeun karajaan katujuh maranéhna ka sirah kadalapan, anu asalna tina tujuh sirah saméméhna. Maranéhna satuju kana hiji karajaan anu dumasar kana ngahijina Nagara sadunya

jeung Garéja sadunya milikna. Tapi éta perkawinan téh perkawinan Latin, lain perkawinan Inggris, sabab perkawinan maranéhna digambarkeun ku “awéwé” anu maréntah “luhureun para raja.” Dina perkawinan Latin, kulawarga nahan ngaran kulawarga awéwé, lain ngaran lalaki, sarta ngaran tina ieu perkawinan anu dua rupa téh mangrupa unsur anu penting dina narasi nubuat.

“Para raja, pangawasa, jeung gubernur geus nempatkeun kana dirina sorangan tanda antikristus, sarta digambarkeun minangka naga anu indit pikeun nyieun perang ngalawan para suci—jalma-jalma anu ngajaga parentah-parentah Allah jeung anu boga iman ka Yesus.”
Testimonies to Ministers, 38.

Urang baris neraskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

Ieu pangandika anu kasawang ku Yesaya bin Amoz ngeunaan Yuda jeung Yerusalem. Jeung bakal kajadian dina poé-poé panungtungan, yén gunung tempat bumi PANGERAN bakal diteguhkeun dina puncak gunung-gunung, sarta bakal dijangkungkeun leuwih luhur ti pasir-pasir; jeung sakumna bangsa bakal ngalir ka dinya. Jeung loba jelema bakal indit bari ngucap, Hayu maraneh, urang naék ka gunung PANGERAN, ka bumi Allah Yakub; sarta Mantenna bakal ngajar urang ngeunaan jalan-jalan-Na, jeung urang bakal leumpang dina lampah-lampah-Na: sabab ti Sion bakal medal hukum, jeung pangandika PANGERAN ti Yerusalem.... Jeung dina poé éta tujuh awéwé bakal nyekel ka hiji lalaki, bari nyebut, Kami bakal dahar roti kami sorangan, jeung maké pakean kami sorangan: ngan muga-muga kami disebut ku ngaran anjeun, supaya kacabut aib kami. Dina poé éta cabang PANGERAN bakal éndah jeung mulya, jeung buah bumi bakal utama jeung asri pikeun maranéh anu salamet ti Israil. Jeung bakal kajadian, yén manéhna anu kari di Sion, jeung manéhna anu tetep di Yerusalem, bakal disebut suci, nyaéta unggal jelema anu kacatet di antara anu hirup di Yerusalem: Lamun PANGERAN geus ngumbah jauh kokotor putri-putri Sion, sarta geus ngabersihan getih Yerusalem ti tengahna ku Roh pangadilan, jeung ku Roh nu ngaduruk. Yesaya 2:1–3, 4:1–4.